

pogut fer processar, són els metges emparadors d'intrusos que s'han sancionat, guanyant-me una quantitat d'anònims de tota mena. No crec que en pugui tenir d'altres, puix jo no pertanyo a cap Casa d'Assegurances, a cap Mútua, ni he anat, ni aniré mai, a informar al Tribunal Industrial: sóc ben lliure i no tinc ningú que em governi, el que em dóna una independència absoluta per a judicar tots els fets i els actes dels companys, públicament i privada, mai amagant-me en l'anònim, afirmació aquesta que no pot fer el doctor Mas i Oliver davant les proves que jo li puc presentar.

En dir-me que jo m'havia de recusar, és que ha oblidat segurament el que em va recomanar que no fes, quan vaig dir que volia proposar a la Junta del Col·legi que dictaminessin sobre el seu expedient dos consellers del Sindicat i dos Vocals del Col·legi. Fou per l'abril d'enguany al Palau de Justícia que em pregàreu que no ho fes. No ho recordeu?

Recordeu, també, que quan el Dr. Val va presentar els seus testimonis a la Comissió de Deontologia, a proposta meua i d'En Trueta, va declarar no pertinents els testimonis dels Drs. Bartrina, Escayola, Armangué i altres, les declaracions dels quals per cert, i em consta, no us haurien afalagat gaire.

Recordeu, també, que quan el company Blay li vaig prendre declaració, volia involucrar altres assumptes, privant-li jo, bo i dient-li que seguís altres viarans?

Recordeu, també, que el dia que vàreu lliurar el vostre criteri de conclusions al President davant sis companys de Junta, jo entre ells, manifestàreu l'agraïment que sentíeu envers nosaltres per l'equanimitat i justícia amb què tots, absolutament tots, havíem procedit en el vostre afer.

Recordeu tot això, amic Mas, i dieu si davant dels fets avalats per la vostra afirmació m'havia de recusar.

I encara no sabíeu un fet que prova, no la meua equanimitat envers vós, sinó una parcialitat a favor vostre i que fins ara tothom ignora. Dos mesos abans de dictaminar la Junta del Col·legi, vaig rebre d'un dels litigants unes dades amb tals acusacions que amb seguretat un esperit rigorista s'hauria vist precisat a adoptar una resolució

gens agradosa. Aquestes dades no les vaig incloure en el vostre expedient, com es demanava, i resten en el meu poder amb evident perjudici de la part actora.

És evident que teniu el dret innegable de defensa, però no és gentil, al meu judici, establir una defensa sobre bases equivocades i suposicions gratuïtes i àdhuc és contraproductiu, sabent, com podeu ja suposar, que teniu d'ésser contradit amb proves i que el meu temperament no refusa mai cap discussió, en cap terreny, i, en aquest cas precisament, sé que en sortiré sense perdre res i vós hi podeu perdre molt. És cert que jo no tinc amics que em secundin i que puguin rebellar-se contra acords del Consell del Sindicat, però us puc dir, també, que, si volgués tenir-los, en tindria prou amb tocar la trompeta del ranxo i us asseguro que em sobrarien soldats.

L'haver-nos trobat en algunes ocasions en camps oposats, amb parers diferents en desacord sobre interpretació de coses pertanyents a la professió, no us dóna dret a titllar-me, poc menys que d'enemic, quan junts hem collaborat en altres afers, havent coincidit de criteri en mantes ocasions i en el vostre afer havent fet per vós potser allò que no hauria fet per un íntim, exposant-me a que la part actora em digués, amb raó, el que vós afirmeu amb tanta injustícia.

No cerqueu enemics per a justificar-vos davant de l'opinió mèdica; l'únic enemic vostre sou vós mateix. Recapaciteu un moment a soles i enfront de la vostra consciència passeu llista de tots els fets que per espai de set anys i mig d'actuar de dirigent en el Consell del Sindicat han passat per les vostres mans, i convingueu amb mi que hi han molts companys queixosos i agraviats. De tot això en podríem enraonar un ratet llarg.

No sóc jo qui ha de recollir—ni crec que sigui necessari— els vostres comentaris sobre l'opinió del Col·legi en tancar el vostre expedient, mes no vull acabar sense recollir una frase vostra que és quan dieu que voleu dimitir per a no crear frecs entre el Sindicat i el Col·legi. No fóra ara la primera vegada que haguéssiu intentat una pugna o frec; testificalment i documental us puc provar com en més d'una ocasió ho haveu intentat i no reeixit, puix que no hem d'oblidar que Sindicat i Col·legi són carn de la mateixa carn i que jo,